

ἀγαπῶσα ψυχή του, ὅταν ὡς Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐπισκεπτόμενος τὰ Πατριαρχεῖα Κων)πόλεως ἴδῃ ὅτι ὁ φίλος, ἂν μὴ ἀνήγειρε τοιοῦτο μεγαλοπρεπές κτίριον, οἷον αὐτὸς ἐν τῇ φαντασίᾳ του ἐκυλίον σεμνόν, ἀξιοπρεπές καὶ ταῖς οἰκονομικαῖς τοῦ Γένους καὶ τῆς ἐκκλησίας δυσχερεῖαι ἀνάλογον ἐνδιαίτημα ἀνωτάτης πνευματικῆς ἡμῶν ἀρχῆς.

Ὁ ἐψηφισμένος Πατριάρχης ἔλκει τὴν καταγωγὴν ἐκ Κυζίκου. Ἐκ τῆς κωμοπόλεως Μηχανιώνας ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ μακρόθεν ἐκ Ρωσίας εὐεργέτης ἐγένετο τῶν εκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς πατρίδος του, καὶ ὅτε ἐπλησίασε πρὸς αὐτὴν εἰργάζεται ἐν τῇ Κυζίκῃ ἐν Ἀδελφότητι, καὶ ἐν ἄλλαις τοπικαῖς μετὰ ἐνθουσιώδους ζήλου πρὸς ἴδρυσιν καὶ ἀνάπτυξιν εκπαιδευτηρίων ἐν τῇ καὶ κατὰ τοῦτο ὑστεροῦσῃ Κυζίκῃ. Ὅτε δὲ δεινὴ πυρκαϊὰ ἀπετέφρωσεν ἀθηρὰν τῆς Κυζίκου κωμόπολιν, τὴν Πέραμον, καὶ χιλιάδας ψυχὰς ἀφῆκεν ἀστέγους καὶ ἄνευ ἄρτου, ὁ πατριώτης Νικοδήμος ἐσχημάτισεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπὴν πρὸς συναγωγὴν βοηθημάτων καὶ παρεμύθησε τοὺς ἀτυχήσαντας. Ἐνὶ λόγῳ, τὸ κέντρον πάσης ἐθνικῆς ἐν Κων)πόλει κινήσεως θὰ ἀπέβαιναν ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου, ἂν μὴ ἀνάγκαι ἐπείγουσαι τοῦ θρόνου τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐκάλουν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἵν' ἀναλάβῃ τὰ σοβαρὰ καθήκοντα τοῦ Δραγουμάνου, ὃ ἐστὶ, τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Πατριάρχου. Ἡ τότε διευθύνουσα τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης ἐπιτροπὴ εὗρισκεν ἀναγκαιότατον νὰ ἐξισωθῶσι τὰ φυσικὰ ἐλλείμματα τοῦ Προκοπίου διὰ τῶν φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων προτερημάτων τοῦ ζῶντος ἀποπνεόντος Νικοδήμου. Ὑπήκουσε δὲ προθύμως εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐκκλησίας του, ἂν καὶ πολλὰ ὑπέσχετο αὐτῷ ὁ τῆς Κων)πόλεως θρόνος, ἂν ἀπεφάσιζε νὰ προσκολληθῇ εἰς αὐτόν.

Ἐκ τῶν βραχέων τούτων ὑπομνήσεων δυνάμεθα νὰ λάβω-

μεν ἰδέαν τιὰ, ὅποιοι εἶνε ὁ μέλλον νὰ διευθύνῃ τὰς τύχας τῆς ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, καὶ τί δικαιώμεθα παρ' αὐτοῦ νὰ ἐλπίζωμεν.

Ὁ γράφων οὐδὲως διστάζει ὅτι ὁ πατριαρχικὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ θρόνος ἀπέκτησεν ἕνα τῶν ὀλιγίστων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες προήγαγον, ἐτίμησαν τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην καὶ διὰ τῶν ἀτομικῶν των προτερημάτων καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας δόξης καὶ τιμῆς αἴγλη τὸν θρόνον τῆς περιέλαμψαν! Χαρακτῆρες ἔμφυχοι, ὑπερήφανοι, μεγαλεπίβολοι, οἷος εἶνε ὁ τοῦ ἐψηφισμένου Πατριάρχου, οὐδέποτε καταδέχονται ν' ἀφήσωσιν ἑαυτοὺς συρομένους εἰς τὸ ἄρμα δευτέρων, ἀλλ' ἔχουσι τὴν φιλοδοξίαν νὰ προβιβάσωσι τὸ ἀξίωμα, ὃ ἐνεπιστεύθη αὐτοῖς, διὰ πάσης αὐτῶν τῆς διανοητικῆς καὶ πρακτικῆς δυνάμεως καὶ κρατησῶσιν αὐτὸ εἰς ὕψος ἀνεφικτον εἰς δυσμενῆ ὑστεροφημίαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΥΛΟΥ

(ΕἰΔΙΚΟῦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύλος, 10 Αὐγούστου

Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου τὰ πράγματα ἐπανήλθον εἰς τὴν τακτικὴν παλαιὰν αὐτῶν τροχίαν. Τό γε νῦν ἔχον τὴν ἰσχυροτέραν ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ κέκτηται ὁ κ. Μισυρλής, ὅστις, ὡς γνωστὸν, μετὰ τὴν θανάτῃ τοῦ Κουμουνδούρου προσελάβετο τρικουπικὴν χροιάν. Δεύτερος εὐνοούμενος τῆς κυβερνήσεως εἶνε ὁ ἐν Καλάμαις δικηγόρος Καραγιάννης εἰς τῶν νεαρῶν πολιτευτῶν.

Αἱ ἐκλογαὶ ἀπέβησαν οἶαι προσεδοκῶντο, ἐκτὸς εἰς τὸν δῆμον Κολωνίδων, τὸν μεγαλείτερον καὶ κατοικοῦμενον ὑπὸ τοῦ νομονεστέρου καὶ φιλοπονοτέρου λαοῦ τῆς ἐπαρ-

117 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

117

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 545)

— Καλῶς. Λοιπὸν ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιστολῆς θὰ προσκαλέσετε τὸν βαρόνον Δεσιμαῖζ· θὰ ἴδετε ἐν τῇ οἰκίᾳ μου τοὺς ἄλλους συνδαιτημόνας καὶ θὰ τοὺς κάμετε προπορικῶς τὴν πρόσκλησιν. Μόνον πέντε συνδαιτημόνας θὰ ἔχετε τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου. Ὁ Λυκογιάννης καὶ ἐγὼ δὲν θὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὸ δεῖπνον.

— Διατί, κύριε;

— Ὁ μαρκήσιος ἐμειδιάσεν.

— Ἐπειδὴ μέλλομεν νὰ ἔλθωμεν βραδύτερον, τὴν δεκάτην ὥραν, ἀπάντησε. Θὰ εὐαρεστηθῆτε ἄλλως νὰ μὴ ὀμιλήσετε περὶ τοῦ Λυκογιάννη καὶ ἐμοῦ εἰς τοὺς προσκεκλημένους. Μόνος ὁ κ. Βιολαῖν θὰ εἰδοποιηθῇ. Ἡ ἀφιξίς μας πρέπει νὰ προξενήσῃ ἐκπληξιν εἰς τοὺς ἄλλους.

— Θὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν σας.

— Ἄλλως θὰ ἐπανιδώμεν ἀλλήλους καὶ θὰ συμφωνήσωμεν περὶ πάντων.

— Ἐπείγει ἢ πρόσκλησις τοῦ κ. Δεσιμαῖζ;

— Μάλιστα, μάλιστα, ἡ παρουσία αὐτοῦ εἶναι ἀναγκαιοτάτη.

— Δυνατὸν νὰ μὴ δεχθῇ τὴν πρόσκλησίν μου.

— Πρέπει νὰ δεχθῇ αὐτήν. Τοιοῦτοτρόπως, κύριε Κάστορα, δύναμαι νὰ βασισθῶ ἐπ' ὑμῶν;

— Ὅπως δικαιούται νὰ βασιζῆται τ.ς ἐπὶ φίλου.

— Εὐχαριστῶ. Μεταβόμεν νῦν εἰς ἄλλο θέμκ. Πόσον χρεωστῆ εἰς ὑμᾶς ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ;

— Ἄλλὰ δὲν ἤξεύρω.

— Ὅσακις ἐδανείσθη σὰς ἐδίδεν ἀποδείξεις;

— Βεβαίως.

— Τὸ ὀλικὸν ποσόν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ περιφήμου ἐντάλματος, ὑπερβαίνει ἄρα γε τὰς πεντακόσιαις χιλιάδας φράγκων;

— Φρονῶ ὅτι μάλιστα.

— Πρέπει τὸ ποσόν τοῦτο νὰ πληρωθῇ ἀπὸ ὑμᾶς.

— Ἄλλὰ, κύριε, δὲν ἀπαιτῶ...

— Ὡ! γνωρίζω τὴν ἀφιλοκέρδειάν σας, ἤξεύρω μάλιστα ὅτι ἠθέλετε νὰ συζευχῆτε τὴν δεσποινίδα Δεσιμαῖζ, ὅπως σώσητε ἐκ τῆς καταστροφῆς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ δώσητε εἰς τὴν Ἐρριέττην καὶ τὸν Ραοῦλ νέαν περιουσίαν ἀντὶ ἐκείνης, ἣν ὁ βαρόνος δὲν ἤξευρε νὰ φυλάξῃ. Ἡ σκέψις

χίας, θν και συγχαίρομεν επί τῆ. . . *τελεία* αὐτοῦ πολιτικῆ ἔξαρχεῖσσι! Ἡ ἐξώνησις τῶν συνειδήσεων ἐγχολοθεῖσα ὑπὸ τῶν πλείστων κομματαρχῶν οἰκοκυραίων ἐξησκείτο ἀναφανδόν, διὸ ἐδαπανήθησαν πολλαὶ δεκάδες χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐξελέγη δῆμαρχος ὁ δῦσμοιρος Διον. Γεωργιλόπουλος, οὔτινος τὴν λυπηρὰν ἀγγελίαν τοῦ θανάτου ἐκομίσεν ἡμῖν ὁ τηλεγράφος χθές. Ἦτο ὁ δυστυχῆς κάλλιστος ἔμπορος μετὰ σπανίου ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ αἱ ἡθικαὶ στενοχωρίαι καὶ ἡ θυσία μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν, εἰς ἃ ὑπεβλήθη πιεσθεὶς ὅπως ζητήσῃ τὴν δημαρχίαν, τὸν ἤγαγον ἀώρως εἰς τὸν Ἄδην.

Ἐνταῦτα ἐπέτυχε δι' ἐπιβαλλούσης πλειοψηφίας ὁ αὐτὸς δῆμαρχος, ὁ προσηνέστατος καὶ ὡς ἱατρὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος κ. Ἡρ. Τσικλητήρας, ὅστις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα κατὰ τὴν τετραετίαν ταύτην ἐννοεῖ ν' ἀφήσῃ ἀγαθὰς ἀνκνήσεις. Ἦδη σκέπτεται σπουδαίως περὶ μολώσεως ἐκτεταμένου μέρους τῆς παραλίου πλατείας μας, τὸ σχέδιον ἐξεπονήθη ἤδη ὑπὸ τοῦ νεοῦ μηχανικοῦ μας Δ. Στουνοπούλου, περὶ κατασκευῆς χρησιμωτάτων τινων δημοτικῶν ὁδῶν καὶ ἀπαραιτήτων τινων γεφυρῶν.

Πλὴν ὄψιμα φέτος ἤρξατο ἡ ἀποξήρανσις τοῦ σταφιδοκάρπου, ἀλλ' ἀπὸ προχθὲς ἀρκετὸν πρᾶγμα εἶνε ἔτοιμον πρὸς πώλησιν. Ἐνεκκ τῶν ἀναλόγως μικρῶν τιμῶν καὶ τῶν μεγάλων ἡμερομισθίων οἱ ἰδιοκτῆται θὰ λάβωσιν ὀλιγώτερα ἢ πέρυσι, μάλιστα ἐάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ βλάβη, ἣτις θὰ ἐπῆλθεν ἐνεκα τῆς προχθεσινῆς καὶ χθεσινῆς ἰδίως βροχῆς εἰς τὴν ἄλλως ἐξαιρετὸν ποιότητα τοῦ πράγματος. Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ βροχὴ ἦτο γενικὴ καθ' ἅπασαν τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Πελοποννήσου, ὅθεν καὶ αἱ ζημίαι ἐπαίσθηται.

σας ἦν γενναία, ἵπποτική. Ἐν τούτοις καλῶς ἐπράξατε μὴ ἐπιδιώξας τὸ σχέδιόν σας διὰ πολλοῦ λόγου, οὐς βραδύτερον θὰ ἐννοήσητε. Ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη εἶναι θελξικάρδιος κόρη καὶ θὰ καταστῇ γυνὴ τελεία· ἀλλὰ καὶ ἡ δεσποινὶς Σουσάνα Βιολαῖν ἔχει ὁμοίως πολλὰ καὶ σπάνια προσόντα. Παρητήθητε τῆς Ἐρριέττης καὶ εὑρετε τὴν Σουσάναν, τὴν μόνην νεάνίδα ἣτις δύναται νὰ σᾶς κάμῃ νὰ λησμονήσετε τὴν πρώτην. Ἄλλως, ἡ Ἐρριέττη δὲν ἠδύνατο νὰ σᾶς ἀγαπᾷ, καὶ ἡ Σουσάνα σᾶς ἀγαπᾷ.

— Μὲ ἀγαπᾷ; Λέγετε ὅτι μὲ ἀγαπᾷ;

— Μάλιστα, ἡ Σουσάνα Βιολαῖν σᾶς ἀγαπᾷ, καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ζητήσετε τὴν χεῖρα αὐτῆς παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς, ἡ συναίνεσις αὐτοῦ θὰ δοθῇ. Ἐπανέρχομαι εἰς τὰ χρέη τοῦ κ. Δεσιμαῖζ πρὸς σᾶς· ταῦτα θὰ πληρωθῶσιν ὑπ' ἐμοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου μου. Δὲν καταλαμβάνητε; Ἰδού. Δὲν ἠθέλησα, ὁ κ. Δεσιμαῖζ νὰ καταδιωχθῇ ὑπὸ τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἀντικατέστησα αὐτούς· τῆ διαταγῇ μου, ὁ συμβολαιογράφος μου ἠγόρασεν ἀλληλοδιαδόχως πάσας τὰς πιστώσεις, ὥστε σήμερον ὅτι ἔχει ὁ βαρὸνος μοὶ ἀνήκει. Μόνον δὲ ὑπολείπονται αἱ πρὸς ὑμᾶς χρεωστικαὶ του. Ἐννοεῖτε νῦν ὅτι ἐπιμένω νὰ ἀγοράσω καὶ ταύτας.

— Ἔστω, εἶπεν ὁ Πέδρο, θὰ ἐγχειρίσω τὰς χρεωστικὰς τοῦ κ. Δεσιμαῖζ εἰς τὸν συμβολαιογράφον σας.

Σήμερον ἡ αὔριον περιμένεται ὁ ἀγγλικὸς στόλος, οὔτινος ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸν λιμένα μας ἦτο πρὸ πολλοῦ γνωστὴ· ἤδη ἀφίχθησαν δύο ἀτμόπλοια ἀγγλικά ἐμπορικά κομίζοντα ἄνθρακας διὰ τὸν στόλον παραμένοντα ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐν Ζακύνθῳ.

Ὁ γνωστὸς κ. Ροῦς, ἀντιπρόσωπος τοῦ Νορδεμφέλτ ἐν τῇ ἀναχωρήσει του διερχόμενος ἐντεύθεν καὶ διαμείνας ἐπὶ τινας ἡμέρας ἐδήλωσεν ὅτι σκοπεῖ νὰ ζητήσῃ ἐργολαβικῶς τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ἐνταῦθα ἰχθυοτροφείου (Διβάρι), ἐπὶ τούτῳ καὶ περιεφέρετο ἀναφορὰ τις ἣτις ἐκαλύφθη ὑπὸ πλείστων ὑπογραφῶν.

Ἐξμεθα ἄγριοι! Ἡ τάξις καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια καὶ ἐνταῦθα πολὺ ἀπέχει δυστυχῶς τῆς ὀμαλῆς καταστάσεως. Καίτοι ἀπεχθάνομαι στατιστικὴν οἶα ἡ κατωτέρω ἰδού συμβεβηκότα τινὰ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τελεσθέντα. Εἰς τὸ χωρίον Γκρούστεσι (δ. Βουφράδος) ἐδολοφονήθη ὁ Ἰωάν. Οἰκονομόπουλος· ἐν Ρωμυρίῳ (δ. Βουφράδος) ἡ Παναγιώτα Ἰω. Βασιλοπούλου ἐφυνεύθη ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς. Ἐν Ρωμανοῦ (δ. Πυλίων) νύτοκτόνησε διὰ πυροβόλου ἡ Βιολέτα σύζυγος Π. Ροῖδάκη. Χθὲς ἠγγέλη ὅτι εἰς τὸ χωρίον Βλαχοπούλου (δ. Βουφράδος) ὁ Ἀνδρέας Γιάνναρης ἀντεκδικούμενος πέρυσι συμβάντα φόνον τοῦ ἀδελφοῦ του ἐτραυμάτισε τὸν Ἀναστ. Β. Δημόπουλιν καὶ ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ συζυγον Σικαλιᾶ. Χθὲς δὲ πάλιν ρήξεως γινομένης ἐν ταῖς ἐνταῦθα φυλακαῖς ἐπληρώθη εἰς ἐπικινδύνως καὶ ἕτερος ἐλαφρῶς. Δὲν ἔχω δίκαιον λοιπὸν νὰ λέγω ὅτι εἴμεθα ἄγριοι;

Καὶ ἐπὶ τὴν ὑπαλληλίαν.

Διοικήσις καὶ βουλευφόρος ἀνὴρ δὲν συνδέονται διὰ τρυ-

Ὁ μαρκήσιος μὴ ἔχων ἄλλο τι νὰ προσθήσῃ ἀπεχαιρέτησι τὸν Βραζιλιανὸν λέγων:

— Τὴν Πέμπτην πρωῒ, τὴν δεκάτην ἀκριβῶς ὦραν, μὴ λησμονήτε!

KB'

ΟΙ ΠΡΟΣΕΚΕΚΛΗΝΕΝΟΙ

Ἡ Πέμπτη ἐφθασεν.

Ὁ μαρκήσιος—ὁ ἀναγνώστης βεβαίως ἐνόησεν—ἤθελε νὰ πλήξῃ τὸν βαρὸνον τρομερῶς· ἀλλὰ πρὸ τῆς ἰδίως σκηνῆς, ἣτις ἐμελλε νὰ λάβῃ χώραν δύο ἡμέρας ὕστερον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέδρο ἐνώπιον ὀμίλου ἀνδρῶν, οὐς αὐτὸς ἐξελέξατο, ὁ πατὴρ τοῦ Λυκογιάννη ἤθελε νὰ μυσῆσῃ ὅσον ἦν τοῦτο δυνατόν τοὺς προσκεκλημένους τοῦ βραζιλιανοῦ εἰς τὴν κατάστασιν, ὅπως δυνηθῶσι νὰ κατανοήσωσι καλῶς τὴν σκηνὴν, ἣτις ἐμελλε νὰ ἀνελιχθῇ πρὸ αὐτῶν τὴν ἐσπέραν τοῦ σαββάτου.

Τὸ ἐπινοηθὲν ὑπὸ τοῦ μαρκησίου δρᾶμα, τοῦ ὁποίου εἶχε κανονίσει τὴν παράστασιν μετὰ μεγίστης μερίμνης, ἐμελλε νὰ προηγηθῇ ὑπὸ προλόγου ἢ μᾶλλον ὑπὸ πρώτης πράξεως.

Ἀπὸ τῆς ὀγδόης καὶ ἡμισείας ὥρας ὁ μαρκήσιος ἦν ἤδη ἐνδεδυμένος καὶ ἔτοιμος νὰ ὑποδεχθῇ τοὺς προσκεκλημένους του. Ἡ ὄρισθεῖσα ὥρα ἦν ἡ δεκάτη, ἀλλ' ὁ μαρκήσιος

φερῶν σχέσεων, διό ἡ διοίκησις ὑπὸ τὸ πρόσχημα προσωρινῆς ἀδείας, διατελεῖ εἰς ἐκουσίαν ὑπερορίαν πρὸς θράμβιον τοῦ φίλου ἐπαρχοῦντος κύρ Γεωργάκη.

Καραδόγατος.

ΧΑΡΕΜΙΟΝ ΚΑΙ ΕΚΤΟΜΗ

Κοσμοπολιτικὴ ἐπιστολὴ

Πρὸς τοὺς ἀπαρταχοῦ ἐλευθέρους ἐργάτας

Ι

Ἡ ἀδελφότης, ἀφίσασα ἄλλοτε φωνὴν ἰσχυρὰν κατὰ τῶν σωματεμπόρων, ἐξήγειρε κατ' αὐτῶν τὴν συνείδησιν τῶν λαῶν, καὶ ἡ σωματεμπορία ἐντὸς ὀλίγου κατέστη πτώμα· ἀλλ' οὐχ ἦττον δὲν ἐξετέλεσεν ἐντελῶς τὸ καθήκόν της, διότι δὲν συνεπλήρωσε τὸ ἔργον.

Δύο ἔτι ὁμοίας φύσεως ἐγκλήματα διαπράττονται ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν της, καθ' ὧν οὐχὶ μόνον δὲν ἐπέστησε προσοχὴν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνέχεται χειροκροτούμενα καὶ περιγραφόμενα μετὰ φαντασίας· μάλιστα, ἐνῶ ὑποχρέωσις αὐτῆς ἦτο ἀμειλικτῶς νὰ τὰ πολεμήσῃ.

Τὸ **χαρέμιον**, λέγω, ἦτοι ἡ ἰσόβιος τῆς γυναικὸς ἐγκάθειρις καὶ ἡ **ἐκτομὴ**, ἦτοι ὁ ἐξετελισμὸς τοῦ ἀνδρός—χειρόνων ἀμφοτέρων τῆς σωματεμπορίας.

Ἄλλ' ἕως πότε θὰ ὑφίσταται ἡ φοβερὰ αὕτη κατὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐθιχερσία καὶ κυρίως κατὰ τῆς ἐργαζομένης δραστηριώτερον ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἂν καὶ ἀσθενοῦς, γυναικὸς—εἰς τῆς τὴν ἐνέργειαν χρωστοῦμεν ἐν τούτοις τὴν *θρησκείαν* τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον καὶ τὴν *πολιτικὴν* τῆς ἰσότητος, τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας;—εἰς τῆς καὶ μόνης, καθόσον ὁ ἀνὴρ συμμετέχει τῆς τέρψεως μόνον, τὴν ἐνεαίμητον ἀγωνίαν χρωστοῦμεν τὴν ὑπαρξιν;

Ναί, ἡ δυστυχὴς γυνὴ μόνη ὑφίσταται τὴν δδύνην!

Ἄς ἦνε λοιπὸν τοῦλάχιστον ἐλευθέρᾳ, νὰ θερμαίνηται εἰς τὸν ἥλιον ὁσάκις θελήσῃ καὶ νὰ τέρπεται ἐν τῷ θορῶ τῆς κοινωνίας, ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ ἄνδρες—ἐν τῇ ἰσχυρί, ἣν ὁ Θεὸς μᾶς ἐδώρησε καὶ ἣν κατεχράσθημεν,—τῇ ἀφαιρέσαμεν τὴν ἰσότητα, ἢ μάλλον τὴν ὑπερτέρησιν, ἣτις τῇ ὀφείλετο, διὰ τὴν κατὰ τὴν τίξιν μας ἀγωνίαν της;

Οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ χαρεμίου καὶ τῆς ἐκτομῆς—προϋποθέτοντες τὴν μὲν γυναῖκα ὡς ἀναπόφευκτον ἀδυναμίαν, τὴν δὲ ἄνδρα ἐν γένει ἀκράτητον καὶ μὴ σεβόμενον αὐτὴν—δὲν πιστοποιοῦσι τάχα ὅτι ἡ ἰδία μήτηρ των, μὴ κλειδωμένη, ἠδύνατο νὰ ἦτο τοῦ πρώτου διαβάτου ἠδονὴ καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἠγνῶναι, δίκην ἀλόγου ζώου τὸν πατέρα του;—δὲν ὁμολογοῦσι τάχα ὅτι ὁ ἀνὴρ κατὰ γενικὸν κανόνα εἶνε κτήνος καὶ καταδικάζουσι οὕτω ἑαυτοῦ· εἰς ταπεινώσιν;

Ὅθεν—ἐὰν ἦνε ὕβρις διὰ τὴν γυναῖκα ἡ φύλαξις, εἶνε ὅ,τι ἀπαίσιον ἢ κατ' αὐτῆς ἐκ προκαταβολῆς δυσπιστία καὶ ἡ διαρκὴς ἐπιτήρησις ἐκ μέρους τεχνητῆς ἀνικανότητος—ἐὰν ἦνε ὕβρις διὰ τὸν ἄνδρα ἡ περιφρόνησις, ἣτις ἐν τοῖτοις δὲν ἀφαιρεῖ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπανορθώσεως, εἶνε ὅ,τι σκληρὸν καὶ ἀπάνθρωπον ἢ διὰ τῆς βίας ἐκμηδένησις.

Σκέφθητε.

ΙΙ

Ναί σκέφθητε ἐπὶ τῆς μεγάλης καὶ φοβερᾶς ἀδικίας ταύτης, καθόσον μάλιστα ἡ ἀδελφότης τῶν ἐλευθέρων ἐργατῶν ὀλά δύναται νὰ τὰ κατορθώσῃ· ἀμελοῦσα λοιπὸν εἶνε καὶ οἶονεὶ συνεργὸς τῆς ἀπάνθρωπου πράξεως.

Καὶ διὰ τοῦτο λαχὼν τῆς εὐκαιρίας ἐρωτῶ μάλιστα:

— Πῶς ἡ μυστικὴ ἐταιρία τῶν ἐλευθέρων ἐργατῶν, ἣτις δὲν δέχεται λίαν ὀρθῶς, εἰς τοὺς κόλπους της τὸν εἰδωλόλατρην καὶ τὸν ἀρνησιθρησκον, ὡς ἀλλάσσαντα, δίκην ὑποκαμίσου, θρησκευτικῆς πεποιθήσεως, δὲν ἀποκρούει συμφώ-

εἶχε συστήσει εἰς ἓνα τῶν προσκεκλημένων νὰ ἔλθῃ τὴν ἐννάτην ὥραν καὶ ἐπειδὴ ἦν βέβαιος περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτοῦ, ἀνέμενε τοῦτον.

Ἐφόντι δὲ τὴν ἐνάτην παρὰ πέντε λεπτά, ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἠνεώχθη καὶ ὁ ὑπηρετῆς ἀνήγγειλεν εἰπών.

— Ὁ κ. Ἰάκωβος Γρανδέν.

Ὁ μαρκήσιος ἠγέρθη.

Ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς εἰσῆλθε φορῶν κομψὴν ἐνδυμασίαν ἀστοῦ. Ἡδὲ μειδιάμα ἐπεφαίνετο ἐπὶ τῶν χειλέων του ἐπὶ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπῆστραπτεν ἡ εὐτυχία.

Ὁ μαρκήσιος ὑπεδέχθη αὐτὸν ὡς καὶ πάντοτε συμπαθητικώτατα.

Ἐσήμκνεν ἡ ἐνάτη ὥρα.

— Ἦλλον ὀλίγον προώρως, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος μειδιῶν.

— Ἐν καλὸν μέσον, ὅπως μὴ ὑστερήσητε, ἀπήντησεν ὁ μαρκήσιος μειδιῶν· ἀλλὰ βλέπετε, Ἰάκωβε, σὰς περιεμένον. Ἄς καθίσωμεν, φίλε μου, καὶ ἄς συνδιαλεχθῶμεν. Πότε ἤλθετε ἐκ Μαρεῖλ;

— Τὴν νύκτα.

— Ποῦ κατέβητε;

— Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Λούδρου.

— Ἡ παρουσίᾳ σας ἐν Παρισίοις μοὶ εἶναι ἀναγκαία. Ἰδοὺ διατὶ σὰς προσεκάλεσα.

— Γνωρίζετε, κύριε, ὅτι εἶμαι ὄλος εἰς τὴν ὑμετέραν διά-

θεσιν, καὶ ἂν ἤμην εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κόσμου, θὰ ἔσπευδον εἰς τὴν πρόσκλησίν σας.

— Μάλιστα. Ἄλλ' ἐπράξατε περισσότερα, Ἰάκωβε· χάριν ἐμοῦ ἀφήσατε τὴν ἐρωμένην σας. Πῶς ἔχει;

— Κάλλιστα.

— Καὶ ὁ γηραιὸς λοχαγὸς;

— Ὅσαύτως καλῶς. Φέρει θαυμασίως τὸ βάρος τῆς μεγάλης ἡλικίας του· τὸ ἀνάστημά του ἀνωρθώθη καὶ θὰ εἶπω, ὡς οἱ ἄνθρωποι τῆς Μαρεῖλ, ὅτι ἀνῆβᾶ καθ' ἡμέραν. Ἰδοὺ τί κατορθοὶ ἡ εὐτυχία, ἣν ὀφείλομεν ὑμῖν. Δὲν ἐλησμονήθητε ἐκεῖ κάτω. Ὅσακις ὁμιλεῖ περὶ ὑμῶν ὁ γέρον, μετὰ δακρῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς πράττει τοῦτο. «Ἰάκωβε, μοὶ εἶπε κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, εἶπέ τῷ κ. Λαγγάρδ ὅτι δὲν θέλω ν' ἀποθάνω πρὶν ἢ ἐπανίδω αὐτόν· θὰ κάμω ἅπαξ ἔτι τὸ ταξίδιον ἐκ Μαρεῖλ εἰς Παρισίους».

— Ἐφ' ὅσον, Ἰάκωβε, δὲν ἤθελον ἐπιχειρήσει ἐγὼ τὸ ἐκ Παρισίων εἰς Μαρεῖλ.

— Ὄ! ἡ χαρὰ αὕτη θὰ ἦν ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων.

— Πῶς ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων; Ἐσκέφθητε λοιπὸν, Ἰάκωβε, ὅτι δὲν θὰ παραστῶ εἰς τὸν γάμον σας;

Ὁ νεανίας ἠρυθρίασεν.

— Θὰ ἦν ἔλλειψις καθήκοντος τὸ νὰ μὴ σὰς ἀπευθύνω πρόσκλησιν, ἀπήντησεν, ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ πιστέψω ὅτι θὰ μ' ἐτιμᾶτε διὰ τῆς παρουσίας σας.

— Ἰάκωβε, θὰ μεταβῶ εἰς Μαρεῖλ τὴν ἡμέραν ἐκείνην

ως, με τὰς ἀρχάς της, συγχρόνως και τὸν μὴ ἀσπαζόμενον τὴν κατάργησίν τοῦ χαρέμιου και τῆς ἐκτομῆς ὡς ὅλως ἐναντία τῶν ἀρχῶν τῆς φιλανθρωπίας, τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου και αὐτῆς τῆς ρήσεως ἀκόμη τοῦ μεγάλου ἀρχιτέκτονος τοῦ σύμπαντος «αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε και κατακυριεύσατε τῆς γῆς ;» Πῶς ἡ ἀδελφότης, λέγω, ἐν τῇ τάσει πρὸς πᾶν ἀγαθοεργὸν και τῇ παντοδυναμίᾳ της δὲν ἐσκέφθη περὶ τούτου, ἐνῶ πᾶν τὸ ὄρθον κατωρθοί, ἅμα ἐνστερισθῆ τὴν ἰδέαν, ὡς τὸ ἀπέδειξε πάντοτε ; Ναί.

Εἰς σκοτεινοῦς ἀκόμη καιροῦς, — ἀψηφίσασα τὸν φοβερὸν κίνδυνον τοῦ νὰ θεωρηθῆ ἐκ μέρους τῶν προλήψεων, τῆς ἀμαθείας και τῆς πλάνης ἀντιθρησκευτικῆς, ὡς και ἐθεωρήθη — ἐπολέμησε τοὺς τυραννοῦντας τὸν ἄνθρωπον, τοὺς θλῶντας τὰς κνήμας του ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ὑπογείοις τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως παντοδυνάμους ὑποκριτὰς και τὰ ἱερὰ δικαστήρια των, και ἐνίκησε, πείσασα τοὺς λαοὺς ἐπὶ τέλους, ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ θρησκειμα ἦσαν τὰ ἱερὰ δικαστήρια και ὁ φανατισμός.

Και σήμερον, ὅτε οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν λαῶν ἠνεώχθησαν και ζῶμεν εἰς ἐποχὴν φανεράς προόδου ἰδεῶν, εἰς ἐποχὴν ἐλευθερίας — ὑπερβάτης μάλιστα τὰ ὄρια — δὲν εἶνε ἐγκλημα σοβαρὸν ἢ ἀδιαφορία τῆς ἀδελφότητος ἀπ' ἐνός και ἡ ἀνοχὴ ἀπ' ἐτέρου ἐκ μέρους τῆς ἐν γένει νοημοσύνης, δὲν εἶνε, ὅτι θρησιῶδες ἢ ὑπαρξίς δύο εἶτι ἀναξίον τῆς ἐποχῆς κακῶν, μαστιζόντων τὴν ἀνθρωπότητα ;

Λοιπὸν ἔχει καθῆκον ἡ ἀδελφότης — ὅπως ἄλλοτε κατὰ τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως — νὰ ἐξεγερθῆ και σήμερον, ὡς και ἄπαντες οἱ λοιποὶ συνκισθανόμενοι, κατὰ τῶν ὑποστηρίζόντων τὰς δύο ρηθείσας βεβηλώσεις τοῦ λογικοῦ — κατὰ τῶν ἀνθρωπομόρφων, θεωρούντων τὴν γυναῖκα καταδικαστέαν εἰς ἰσόβιον φυλάκισιν και ἀκροτηριαζόντων τὸν ἄνδρα διὰ τῆς βίας και τῆς ἰσχύος των, ὅπως τὸν θέσωσιν ἀνύποπτον γυναικοφύλακα.

III

Ἐφ' ᾧ προτεινόμεν εἰς τε τὰ ἀνώτατα Συμβούλια, τὰς μεγάλας Ἀνατολάς και τὰς λοιπὰς Στοάς τῆς ἀδελφότητος νὰ ὑψωθῆ ἡ σημαία τῶν ἐλευθέρων ἐργατῶν κατὰ τῆς αὐθαιρέτου καθείρξεως τῆς γυναικὸς και κατὰ τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς φύλαξίν της.

Και προτεινάντες εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι διὰ τῆς συνεργασίας τῆς παγκοσμίου ἐταιρίας μετὰ τοῦ ὑπολοιποῦ νοήμονο; κόμου — κατασταθησόμενου ἐξ εὐγενοῦς αἰσθήματος ἀναποφεύκτου συμμάχου — θὰ ἐννοηθῆ βαθμηδὸν τὸ πεπλανημένον και ἀπάνθρωπον και θὰ καταργηθῆ τὸ χαρέμιον και ἡ ἐκτομῆ.

Χαίρετε.

Ἀθήνησι τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1880.

Φαλέξ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιοι, 27 Αὐγούστου. Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι ὁ Κ. Ἀρμὰν, πολιτικὸς ἐν Τονκίνῳ ἐπίτροπος τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἀφίκετο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Ἀννάμ, κομιστῆς τηλεσιγράφου. Ὁ αὐτοκράτωρ ὑπέδεξατο αὐτὸν μετ' ἐνδείξεων ἀπολύτου πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ὑποταγῆς. Αἱ πρὸς συνομολόγησιν συνθήκης διαπραγματεύσεις διεξάγονται δραστηρίως.

Αὐτόθι, αὐθημερόν. Ἡ κηδεῖα τοῦ κόμητος Σαμβῶρ γενήσεται τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου.

Βερολίνον, 27 Αὐγούστου. Τὸ ὀμοσπονδιακὸν συμβούλιον ἀπεδέξατο τὴν μετὰ τῆς Ἰσπανίας ἐμπορικὴν συνθήκην.

Βοῦδα-Πέστη, 27 Αὐγούστου. Ταραχαὶ ἀντισημι-

και θὰ εἶμαι εἰς τῶν τῆς Ἰωάννας μαρτύρων.

— Ὡ! κύριε! εἶπεν ὁ νεανίας λίαν συγκεκινημένος.

— Πότε θὰ γίνῃ ὁ γάμος ;

— Ἡ ἡμέρα δὲν ὄρισθη εἰσέτι· ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι μετὰ ἓνα μῆνα ἡ Ἰωάννα και ἐγὼ θὰ συζευθῶμεν.

— Θὰ με εἰδοποιήσητε ὀλίγω πρότερον.

— Ἄμα ὁ λοχαγὸς Βαιγιὰν ὄριση τὴν ἡμέραν.

— Θὰ κάμετε συμβόλαιον γάμου ;

— Οὐχί, κύριε. Ὅπως και πάντες οἱ ἐν Μαρέιλ, θὰ συζευθῶμεν και ἡμεῖς ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς κοινότητος.

Ὁ μαρκήσιος ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σιωπηλός, σύννοος.

— Καλῶς, εἶπε, καλῶς. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἡ ὑγεία τῆς Ἰωάννας δὲν σὰς ἐμπνέει οὐδεμίαν ἀνησυχίαν ;

— Οὐδεμίαν, κύριε.

— Ὁ Ἰάκωβος Βαιγιὰν ἀπεφάσισε νὰ εἴπῃ αὐτῇ τί γνωρίζει περὶ τοῦ πατρὸς και τῆς μητρὸς αὐτῆς ;

— Ὅχι ἀκόμη.

— Καλῶς· μάλιστα, ἄς ἀναμείνῃ. . . Βραδύτερον, βραδύτερον. Ἡ Ἰωάννα ἔχει καιρὸν νὰ μάθῃ τοῦτο. Ἰάκωβε, θὰ μείνητε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς Παρίσιους, τὴν δὲ πρῶταν τῆς Κυριακῆς θὰ εἰσθε ἐλεύθεροι και θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐπιστρέψῃτε παρὰ τῇ μνηστῇ σας, ἥτις, εἰμὶ βέβαιοι περὶ τούτου, ἀπὸ τοῦδε μετρᾶ τὰς ὥρας τῆς ἀπουσίας σας. Τί εἶπέν, ὅταν σὰς εἶδεν ἀναχωροῦντα ;

— Νὰ ἐπαλέθω εὐθύς ὡς ἤθελεν ἐκκληρωθῆ ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον με προσεκαλέσατε.

— Δὲν δυσηρεστήθη διότι σὰς προσεκάλεσα ;

— Ἀπεναντίας, κύριε· αὐτὴ μόνη ἠτοίμασε τὸν ὁδοιπορικὸν μου σάκκον. — Ὁ μαρκήσιος ἐμειδίασεν. Ἡ Ἰωάννα ἀναλαμβάνει τὸ πρόσωπον καλῆς οἰκοκυρᾶς, εἶπε.

Μετὰ βραχεῖαν σιωπὴν, ἐξήκολούθησεν.

— Ἰάκωβε, σὰς προσεκάλεσα εἰς Παρίσιους ὡς φίλον τοῦ Λυκογιάννη, ὅστις διατελεῖ ἀκόμη ὑπὸ τὸν μυστηριώδη πέπλον· ἀλλ' ἡ στιγμὴ ἐπέστη, ὅπως διαροχηθῆ ὁ περιβάλλων αὐτὸν πέπλος· και νῦν, ὅτε κατέστη ἄξιος νὰ φέρῃ τὸ ὀνομά του, μέλλω ν' ἀποδώσω τοῦτο εἰς αὐτὸν, οἱ δὲ εὐγενέστεροι και οἱ μᾶλλον ὑπερήφανοι δὲν θ' ἀπαξιώσωσι νὰ νείωσιν αὐτῷ τὴν χεῖρα. Εἰσθε φίλος αὐτοῦ, Ἰάκωβε, ἐσκέφθη δὲ ὅτι ὑμεῖς, ὅστις ἐγνωρίσατε αὐτὸν ζῶντα ἐν τῇ ἀθλίᾳ και ἀγρίᾳ καταστάσει ἐν τῷ δάσει τῆς Μαρέιλ, ἔπρεπε νὰ εὐρεθῆτε πλυσίον του κατὰ τὴν πρῶτην ἐν τῷ κόσμῳ ἐμφάνισίν του.

— Καταλαμβάνω, κύριε, ἐπιθυμεῖτε νὰ μοὶ παράσχητε νέαν εὐχαρίστησιν, νέαν χαράν.

— Μάλιστα, φίλε μου, εὐχαρίστησιν θέλω νὰ παράσχω εἰς ὑμᾶς.

— Ὁ προστατευόμενός σας εἶναι εἶναι βεβαίως ἐνταῦθα κῦδιε· θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σφίξω τὴν χεῖρά του;

(ἀκολουθεῖ)